

## PSIHOLOGIA CUANTIC – O PSIHOLOGIE A LIBERT II

### Omul în eles ca Unu egal cu Unu

Unu este egal cu Unu, atunci când ne referim la lumea însuflețită, numai într-o realitate abstractă. Pentru că, de fapt, un astfel de Unu este simbolul nemăcaririi și al omogenității perfecte. Este Absolutul indestructibil și, într-un fel, putem considera că originea lui este în Dumnezeu în eles ca Unu, propriu religiilor monoteiste. De aceea un Unu egal cu Unu este un Unu ideal.

Psihometria clasică raportează rezultatele la un Unu egal cu Unu. Substituindu-l pe Unu astfel în eles prin unele din sinonimele enumerate, putem afirma că psihometria clasică se raportează la abstract, la nemi-care, la Ideal. În acest fel, din punctul de vedere al finalității lor și în raport cu realitatea concretă, rezultatele obținute cu ajutorul psihometriei clasice sunt rezultate iluzorii. Iluzii care înbat cu sentimentul certitudinii. Putem spune, deci, fără riscul de a greși prea mult, că certitudinea pe care o proclamă psihometria clasică este o iluzie. Dar atunci când iluzia este utilizată nu într-o realitate abstractă, ci într-una concretă, ea capătă accente patologice. Când, a adar, unitatea de măsură a iluziei este societatea reală, societatea care respiră, iluzia lui Unu omogen se numește psihoză, așa cum corect remarca tefan Lupașcu. Coborând din lumea abstractă pe trâmă concretului, omogenitatea este, de fapt, uniformitate. Este, în ultimă instanță, imaginea lui Isus, adusă din lumea ideală, și abject pervertită în lumea concretului, de către un Homo Sapiens așezat în matricea societății de tip comunist.

### Care este modelul social al psihometriei clasice?

Se impune o întrebare: ce se urmărește cu ajutorul psihometriei? Întrebarea este cu atât mai justificată cu cât există experiența (tristă) numită Cyril Burt, psihologul englez care a falsificat datele statistice, în scopul manipularii opiniei publice, privind originea nativă a inteligenței. Dacă în doială nu este singurul caz.

Oricât s-ar dori de neutralitate, acceptând că psihologia ar fi o știință, viața a demonstrat că, mai cu seamă în condițiile presupuse de societatea contemporană, ea nu poate rămâne în afara politicului. În planul unei logici subtile, psihometria nu mai poate fi absolvită, oricât ar încerca să se eschiveze, de responsabilitatea socială. Pentru că ea măsoară individul social cu scopul de a-l așeza într-o ordine socială, iar erorile produse de psihometrie sunt o sursă importantă de dezordine.

Pentru ce și pentru cine măsoară individul? Care este modelul social la care-l raportează? Au psihometricienii, vorbind la modul general, un model social serios și profund, în funcție de care gândesc produsul muncii lor, adică imaginea individului pe care-l măsoară? Se gândesc ei vreodată la consecințele profunde, la efectele asupra destinului individului, ale unei astfel de măsurători? Au imaginat ei vreodată că ar însemna o societate mondială formată numai din indivizi măsoarăți pe principiul lui Unu este egal cu Unu? Dacă am încerca să găsim corespondența legilor specifice psihometriei în legile vieții sociale, cât de mult ar semăna ele cu legile specifice unei societăți democratice? Garantează Unu egal cu Unu surprinderea libertății interioare a individului, această sursă nepuizabilă de creație și de progres?

## Managementul mediocrit și eficiente

Dacă abordăm această problemă din perspectiva istoricului său, am constata că psihometria, în spe, statistica clasică aplicată la psihologie, lasă în urmă ei, ca realizare, **omul social mediu**, în jurul cărui s-a creat, în plan organizațional, **managementul mediocrit și eficiente**. Omul mediu, un produs al raționalismului, a avut ca efect negativ impunerea unui principiu concretizat în norma acceptată a grupului. O normă care, susținând omul mediu, elimină, în schimb, atât indivizii situați sub normă, cât și pe cei situați deasupra ei. Eliminăm vârfurile! Este acest model o măsură corectă și benefică pentru Sensul speciei umane? Este un model social al progresului uman natural?

Dar dacă statistica clasică, acceptată ca metodologie, a răspuns, totuși, unui model social pe care l-a influențat și de care a fost influențat, testele psihometrice clasice n-au putut face față cerințelor modelului. Este un adevăr de necontestat, din moment ce previziunea succesului profesional, cu ajutorul faimoaselor teste de inteligență se înscrie în media derizorie de 6% (Steven J. Stein, Howard E. Book, în *For a intelligent emotional*). În acest context, substituirea IQ-ului (coeficientul de inteligență) cu EQ-ul (coeficientul emoțional) marchează evoluția paradigmei sociale, prin trecerea de la revoluția industrială la revoluția informațională. Este trecerea de la în alegerea individului în spiritul lui Unu egal cu Unu, la în alegerea lui în sensul lui Unu egal cu Doi. Este o trecere impusă de cerințele timpului social ca și de apariția noilor teorii: teoria cuantică, teoriile morfogenetice, teoria catastrofelor, teoria fractalilor, teoriile haosului etc. Este timpul social al **omului căzut din timp** (Emil Cioran), care nu mai poate fi măsurat cu metodele psihometriei clasice. Astfel, o măsurătoare a individului, înțeles ca Unu egal cu Unu, nu mai răspunde cerințelor societății contemporane. În planul strict organizațional o informație obținută prin acest mod de testare este respinsă de sistemul conceptual al managementului modern și este considerată, în bună măsură, o informație prea puțin utilă.

## Omul înțeles ca Unu egal cu Doi

Un Unu al realității vii este, de fapt, Doi. Iar Unu egal cu Doi este un Unu înmăsurat. Este un Unu ca unitate în diversitate. Noi îl percepem în realitatea exterioară pe Unu, dar, în fapt, este un Unu care trăiește în realitatea sa interioară drama lui Doi, o dramă cu sorginea în punctul originar. La exterior noi îl percepem ca Unu, datorită legii universale a asimetriei, o lege care creează, totodată, relativitatea lui. Un Unu egal cu Doi este un Unu incert. Psihometria cuantică îi raportează rezultatele și intențiile tocmai la această incertitudine. O incertitudine care este însăși realitatea în care ne manifestăm. Un Unu egal cu Doi simbolizează o realitate contradictorie, așa cum este viața, existența. Este un Unu în interiorul cărui se exercită libertatea de a fi. Un Unu care-i dă individului posibilitatea de a-și exprima unul din drepturile sale fundamentale: opțiunea. Un drept care-l definește ca specie.

Libertatea înseamnă o măsură de posibilități. Ea este, deci, în substratul ei fundamental teoretic, un concept cuantic. Este guvernat de legile cuanticii. Însemnând o măsură de posibilități, înseamnă și incertitudine. Unu egal cu Unu îi anulează omului posibilitatea opțiunii. Îi anulează posibilitatea de a alege. Îi anulează această posibilitate și psihologului cărui rezultatele de tip psihometric îi indică o singură cale. Și care nu întotdeauna este calea cea dreaptă.

## **Psihologia (psihometria) cuantic , psihologia libert ii interioare a individului**

Psihometria cuantic porne te nu de la ideea certitudinii, care este din start o iluzie, ci de la ideea incertitudinii - o realitate care nu mai are nevoie de demonstratie. Psihometria cuantic nu-l mai gânde te pe Unu ca pe o realitate ultim , ci ca pe o realitate care se desface continuu. Un Unu în nemi care înseamn doar atât: un Unu. O entitate. Un Unu în mi care este însu i infinitul.

Teoria informa iei aserteaz c ansa vie ii, ansa speciei umane, const în diversitate, iar nu în omogenitate. Psihometria clasic este apt s m soare doar omogenitatea în i din omogenitate. Psihometria cuantic m soar diversitatea în i din unitate. Judecând tiin a psihologic în contextul politicii, pe care, de altfel, este obligat s o accepte explicit sau implicit, psihometria clasic nu poate m sura libertatea, cu atât mai incert cu cât gradele de libertate sunt mai multe, dar nici inteligen a uman ori creativitatea în elese prin acel sens care îl fac pe om liber cu adev rat.

Psihometria cuantic , prin raportarea la Unu ca la un Dumnezeu Infinit, este singura tiin a m sur rii comportamentului uman, care posed această proprietate.

Psihometria clasic este tiin a m sur rii omului constrâns, a omului încorsetat, prins în lan urile spiritului rigid, acel spirit pe care îl poate m sura doar în anumite condi ii. Putem compara m sur toarea de tipul psihometriei clasice cu munca unui fotograf care utilizeaz un aparat construit la începutul secolului trecut: pentru a fi fotografiat e ti obligat s stai pe loc, nemi cat.

Psihometria cuantic este tiin a m sur rii Omului liber. A omului care alearg precum un sportiv înând în mân flac ra olimpic , urm rit de o camer ascuns .

## **Managementul ra ionalit ilor multiple**

Psihologia Ordinii - Psihologia Cuantic îns i, con inând teorie, metodologie, instrumente care se adreseaz individului cu mii de posibilit i, este, în inten ia autorilor, *psihologia libert ii*. Psihometria cuantic , prin instrumentele sale, m soar libertatea fiin ei umane, în scopul gestion rii corecte atât a individului cât i a libert ii. Astfel, m sur toarea propus de psihometria cuantic se acord cu cerin ele în plan organiza ional ale managementului contemporan i ne referim la **managementul ra ionalit ilor multiple**. Rezultatul psihologic nu mai urm re te *omul mediu*, individul organiza ional cu *aten ie concentrat ori cu inteligen medie, medie superioar / inferioar etc.*, ci, în acord cu formele particulare de management, managementul riscului ori managementul calit ii, el ofer informa ii despre individul *cert/incert* sau despre individul care provoac pierderi sau câ tig de calitate.

## **Unu ca factor de ordine**

În rânduirea profund a Lumii, a m sura înseamn a stabili o ordine. Dac reducem totul la dou lumi: lumea lucrurilor i lumea fiin elor, cu referire specific la fiin a uman , vom observa c m surarea lucrurilor, la care se preteaz matematica cantitativului, matematica lui Unu este egal cu Unu, ne conduce spre o ordine a limitelor. M surarea fiin ei, in spe, a fiin ei umane, care nu se mai supune domniei cantit ii, a eaz ordinea într-o lume f r limite. Lumea lucrurilor este lumea lui Unu egal cu Unu. Lumea fiin elor este lumea lui Unu egal cu Doi. Unu egal cu Unu nu respir i nu are emo ii.

Unu egal cu Doi este un Unu al respir rilor abisale, care aduc la suprafata un carnaval de m ti. Fie m tile lui Cleo, fie pe ale Melpomenei. Iar *omul cât respir , sper ...*